

seende ikke har været lykkelig, det vise de nu bestaaende Forhold, der, som noksom bekendt, ere spændte i en saadan Grad, at man maa sende Bud til de forskjellige Berdenshjørner og hente Voldgiftsmænd for at bringe Fred tilveie. Han har enten, saaledes forekommer det mig, ikke haft den fulde Oversigt for at skaffe Sagen rigtig igang, eller han har forsømt at bruge den, han havde. Paa ham maa i saa Henseende den Skyld hvile, og den skal ikke afhjælpes ved, at Staten giver flere Penge, men den skal afhjælpes derved, at han stræber at bringe et bedre Forhold og en bedre Virksomhed tilveie. Der er to andre Mænd lönede, og, før jeg gaaer videre ind paa Sagen, vil jeg sætte Alt, hvad der er personligt, tilside; thi de Mænd, der ere beskæftigede i denne Retning, ere efter min Mening meget dygtige, nidkjære og i høj Grad samvittighedsfulde; det være sagt forud, om Noget af det, jeg skulde komme til at sige, skulde staae som en Kritik mod Forholdene, saaledes som de have udviklet sig. Jeg søger ikke Feilen ved det nuværende uheldige Forhold i disse Folks Mangel paa Dygtighed eller Mangel paa gode Characterens Egenskaber; men jeg søger den i en urigtig Opfattelse af den hele Stilling. Der er to Mænd, siger jeg, foruden. Den ene er den almindelige Jernbaneconsulent for Regjeringen, den, der i Alt, hvad der angaaer Bygningsvæsenet ved Jernbaner, er Regjeringens Raadgiver, og derfor har han 1000 Rbd.; han er tillige Controlleur over det nuværende Jernbanearbejde og har, saavidt jeg veed, for at dække Omkostningerne ved de Reiser, Arbeidet udkræver, og for sine øvrige Forretninger i saa Henseende endnu 1000 Rbd.; han har desuden sin Gage for den Post, han beklæder, som man antog han ikke behøvede ganske at opgive. Han er altsaa meget rundelig lønnet i Forhold til andre Lønninger, som for Diebliffet findes her i Landet, og han er saa rundelig lønnet, at, dersom hans Forretninger skulde gjøre det nødvendigt for ham at søge en underordnet Hjælp, for at kunne udføre dette Jernbanehverv, saa kan han i de Midler, som ere givne ham, selv finde denne underordnede Hjælp. Hans Medhjælper maa være en Slags Privatsecretair for ham, som

han selv bekoster og udreder Pengene til. Han har ansat hos sig en Mand som Assistent, det anseer jeg fornødent, saafremt denne Mand bliver anvendt paa selve Veien, som den, der jevnlig skal være tilstede for at paasee, hvorledes Forretningerne gaae; men, dersom det forholder sig saaledes, som jeg har forstaaet af hvad jeg har kunnet høre om denne Sag i Udvalget, saa bruges denne Mand ikke til denne Forretning, men han bruges derimod til, om jeg saa maa sige, Cabinetsforretninger, denne Sag betræffende. Det er efter min Mening feil, og, saalænge en Feil af den Art bestaaer i Organisationen af det Hele, saa skulle vi efter min Mening ikke give een Skilling mere. Denne Feil skal først afhjælpes. Dersom man sagde: vi forlange en Assistent til for at være paa Veien, fordi den ene, som nu er der, har en for stor Udstrækning at paasee og ikke ofte nok kan være tilstede paa de forskjellige Punkter, hvor hans Nærværelse behøves, saa skulde jeg være villig til at gaae ind derpaa; men dertil behøves ikke 2000 Rbd, dertil behøves i det Allerhøieste 1200 Rbd, og det skulde have været nævnt som en positiv Begjæring til dette Formaal; thi saa vidste man idetmindste, at man ved at bevilge det afhjælp en virkelig Trang. Nu veed man ikke, om man ved at bevilge de 2000 Rbd endnu skaber en Cabinetsmand mere, som kommer endnu mere til at overveie Sagerne paa Papiret ved skriftlig Correspondance, der altid i practiske Forretninger giver forviklede Forhold. For at denne Art Sager skal kunne gaae, saa maatte Enhver til sin Tid være paa rede Haand med sin Mening, og ved en mundtlig Forhandling og en kort optaget Protocol maatte alle den Art Stridsspørgsmaal kunne afgjøres; men, kommer man ind paa en lang og vidtløftig Correspondance, hvor den Eine saa at sige sidder Albu mod Albu mod den Anden, skriver Svar og faaer Svar, saa komme vi ind paa det hele collegiale Væsen, som efterhaanden vil trykke os ned. Vi skulle ikke give 2000 Rbd. til at oprette et nyt Jernbanecontrolcollegium. Det er Grunden, hvorfor jeg for min Part ønsker, at Thinget ikke bevilger disse 2000 Rbd., hvis egentlige Formaal vi slet ikke kende. Det kan maaskee være gavnligt og nyt-